

Arrest

nr. 58 031 van 17 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-S. VERRIEST, die loco advocaat H. VAN VRECKOM verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 24 juli 2008 toe op Belgisch grondgebied en diende diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 15 mei 2009 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, maar deze beslissing werd op 30 juni 2009 ingetrokken.

1.3. Op 15 juli 2009 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een nieuwe beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.4. Na beroep vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 3 december 2009 hogervermelde beslissing (RvV 3 december 2009, nr. 35 294).

1.5. Op 12 maart 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nogmaals een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.6. Na beroep vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 20 juli 2010 de in punt 1.5. vermelde beslissing (RvV 20 juli 2010, nr. 46 567).

1.7. Op 20 september 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wederom een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 20 september 2010 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Russisch staatsburger te zijn, van Tsjetsjeense origine, afkomstig uit het dorp Khatuni, gelegen in het district Vedenskij, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. Volgens uw verklaringen heeft u in 2000 hulp geboden aan rebellen die verbleven in het huis van uw ouders aan de rand van het dorp. Begin augustus 2001 werden de huizen van uw ouders en van uw broers in brand gestoken door Russische militairen. U werd dezelfde dag gearresteerd door hen en enkele dagen vastgehouden. Begin 2003 heeft u samen met uw gezin Tsjetsjenië verlaten en heeft u asiel aangevraagd in Oekraïne. Uw asielaanvraag werd geweigerd in maart 2003. Vervolgens heeft u in Oostenrijk asiel aangevraagd. Daar heeft u de beslissing inzake uw aanvraag echter niet afgewacht en u bent samen met uw gezin in juli 2003 teruggekeerd naar Tsjetsjenië. In oktober 2006 werd u in uw dorp Khatuni aangesproken door een oude vriend van u, O.(...) E.(...). Hij wist dat u vroeger reeds hulp had geboden aan de rebellen en hij vroeg u om dit opnieuw te doen tegen betaling. U ging hiermee akkoord. Sindsdien kocht u één keer om de maand of om de twee maanden gasflessen aan. Soms kocht u ook levensmiddelen of medicijnen. U verborg deze goederen in zakken gevuld met maïs en u bracht deze zakken vervolgens naar de watermolens aan de rand van het dorp waar de rebellen ze dan kwamen ophalen. In december 2007 werd O.(...) E.(...) 's nachts vermoord door gemaskerde mannen. Zodra u het nieuws van de moord op uw vriend vernomen had, vreesde u dat de ordediensten op de hoogte waren van uw activiteiten voor de rebellen en dat ze u ook zouden vermoorden. Daarom vluchtte u naar een tante in Malgobek in Ingoesjetië. Enige tijd later vernam u daar, via een kennis van u die in Khatuni woont, dat leden van de ordediensten naar u gevraagd hadden in het dorp. In mei 2008 bent u naar familieleden in het district Naursky in Tsjetsjenië gegaan. U besloot echter om het land te verlaten. In juli 2008 ging u uw gezin opzoeken in het dorp Elistandzhi en een week later vertrok u vandaar, samen met uw oudste zoon M.(...), per auto naar Kyzliar in Dagestan. U reisde vervolgens per trein naar Uzjgorod in Oekraïne. U stak te voet de grens over naar Slowakije vanwaar u met een minibus verder naar België reisde. U kwam op 24 juli 2008 in België aan en vroeg op dezelfde dag asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas heeft u volgende documenten voorgelegd: uw intern paspoort, een kopie van de geboorteakte van uw zoon M.(...), een kopie van de geboorteakte van uw dochter R.(...), een kopie van een brief dd. 06/03/2003 aangaande de beslissing inzake uw asielaanvraag in Oekraïne, een kopie van een medisch attest van een arts in Tsjetsjenië, een kopie van een akte dd. 15/02/2000 betreffende de vernieling van uw woning tijdens de oorlog, een aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter ingediend door uw raadsman op 26/01/2009, en enkele medische attesten dd. 06/03/2009, 25/03/2009 en 12/06/2009.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde uw land van herkomst ontvlucht te zijn, omdat u vervolgd werd door de Russische autoriteiten wegens de logistieke hulp die u geboden zou hebben aan rebellen.

Er dient echter te worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen met betrekking tot de door u aangehaalde vervolgingsfeiten een aantal opmerkelijke tegenstrijdigheden en vaagheden bevatten.

Vooreerst kan er gewezen worden op een zeer ernstige tegenstrijdigheid in uw opeenvolgende verklaringen aangaande uw concrete vluchtaanleiding, met name de moord op uw vriend O.(...) E.(...). Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u na de moord op uw vriend niet langer in uw dorp Khatuni durfde te blijven en dat u daarom de ochtend na de moord onmiddellijk naar Malgobek vertrokken bent (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 16/03/2009, p. 9). In het tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal beweerde u in strijd met voorgaande verklaringen echter uitdrukkelijk dat u niet eens aanwezig was in het dorp Khatuni op het moment dat uw vriend daar vermoord werd, maar dat u zich elders bevond. U verklaarde verder dat u het nieuws van de moord op uw vriend pas de dag nadien of twee dagen later vernomen heeft en dat u zelfs niet bent teruggekeerd naar uw dorp, maar dat u direct vertrokken bent naar Malgobek (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21/04/2009, p. 8). Daarenboven werden in uw verklaringen omtrent de moord op uw vriend nog enkele vaagheden vastgesteld. Zo verklaarde u in het geheel niet meer te weten op welke plaats u zich dan bevond op het ogenblik van de moord noch waar u was toen u het nieuws van de moord vernomen heeft en ook niet bij welke mensen u toen eventueel verbleef (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21/04/2009, p. 8). Toen u vervolgens gevraagd werd van waaruit u dan vertrokken bent naar Malgobek, bleek u dat evenmin te weten. U meende dat u misschien wel bij uw moeder in het district Naursky zou kunnen geweest zijn, maar daar bent u helemaal niet zeker van (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21/04/2009, p. 9). U beweerde verder dat u via andere mensen vernomen had dat uw vriend vermoord werd, maar u kon niet uitleggen welke mensen u dan wel op de hoogte gebracht hadden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21/04/2009, p. 8). Dergelijke vage verklaringen met betrekking tot uw concrete vluchtaanleiding zijn niet aannemelijk te noemen.

Verder verklaarde u in het kader van uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat u tijdens uw verblijf in Malgobek in februari 2008 van een kennis vernomen had dat leden van ordediensten nog naar u zijn komen vragen in Khatuni (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 16/03/2009, p. 10). Tijdens uw tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal verklaarde u daarentegen dat u dat nieuws twee weken na de moord op uw vriend die plaatsvond in december 2007 al had vernomen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21/04/2009, p. 9). U verklaarde voorts in uw eerste gehoor dat u tijdens uw verblijf in Malgobek telefonisch contact had met uw familie en dat familieleden u daar soms kwamen opzoeken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 16/03/2009, p. 10). Tijdens uw tweede gehoor stelde u dan weer dat u weliswaar belde naar uw familieleden in Tsjetsjenië, maar dat niemand u in Malgobek is komen opzoeken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21/04/2009, p. 9).

Dergelijke flagrante tegenstrijdigheden en vaagheden aangaande feiten die toch betrekking hebben op de kern van uw asielrelaas ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden nagegaan of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie.

Toen u tijdens het tweede gehoor voor het Commissariaat-generaal met al deze tegenstrijdige en vage verklaringen geconfronteerd werd, antwoordde u telkens dat deze te wijten zijn aan de geheugenstoornissen waaraan u zou lijden (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 21/04/2009, p. 10). U legde ter staving van deze geheugenproblemen enkele medische attesten voor. Op 15 februari 2010 werd u op het Commissariaat-generaal gehoord door de heer Luc Quintyn, adviseur-expert-psycholoog met het oog op een individueel psychologisch evaluatieonderzoek waarvan een schriftelijke rapportering bij het administratief dossier werd gevoegd. Op grond van dit psychologisch evaluatieonderzoek alsook uit de analyse van het dossier en de door u voorgelegde medische verslagen is de heer Luc Quintyn tot de conclusie gekomen dat u wel degelijk in staat bent om op een autonome en functionele manier uw asielrelaas te verdedigen. Ofschoon dus begrip kan opgebracht worden voor de psychologische problemen waaraan u lijdt, kunnen deze geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden verklaren.

Wat de vraag naar de toepassing van art. 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art. 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dient geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande vaststellingen. Uw intern paspoort en de kopies van de geboorteakten van uw kinderen M.(...) en R.(...) bevatten enkel identiteitsgegevens van uzelf en van uw kinderen die hier niet in twijfel getrokken worden. De kopie van de akte betreffende de vernieling van uw woning, de kopie van de brief inzake de beslissing van uw asielaanvraag in Oekraïne, en de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter kunnen de geloofwaardigheid van uw asielreëlaas niet herstellen. De medische attesten waarnaar reeds werd verwezen in bovenstaande argumentatie bevatten verder enkel gegevens betreffende uw medische toestand en kunnen uw asielrelaas evenmin staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. In fine van het verzoekschrift vraagt de verzoekende partij in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing in toepassing van artikel 39/2, §, 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) om betrokkene opnieuw te horen, rekening houdend met de conclusies van het deskundigenonderzoek. In een uitgebreid enig middel bespreekt verzoeker *inter alia* het psychologisch evaluatieonderzoek dat aan het administratief dossier werd toegevoegd (stuk 5, Landeninformatie, Psychologisch evaluatieonderzoek 15/02/2010). Verzoeker betoogt hieromtrent het volgende: "(...) de conclusie van de deskundige (...) is veel genuanceerder dan de conclusie van de bestreden beslissing, die enkel weerhoud van dit deskundigenonderzoek dat de eiser in staat zou zijn om op een autonome en functionele manier zijn asielrelaas te verdedigen, en daarbij totaal voorbijgaat aan de uitdrukkelijke vaststellingen van de deskundige, die toch duidelijk heeft vastgesteld dat er wel

degelijk kleine hiaten, zwakke situering in tijd en ruimte en mineure tegenstrijdigheden zouden kunnen worden vastgesteld, maar dat wanneer echt wordt aangedrongen op een correct antwoord, hij wel een 'benaderend' en bevredigend antwoord zou kunnen geven. (...) Dat in dit opzicht het belangrijk lijkt dat eiser aan een nieuw gehoor zou worden onderworpen door het Commissariaat-generaal, rekening houdende met de besluiten en aanbevelingen van de deskundige, die vindt dat er rekening moet worden gehouden met de zwakke cognitieve functies van de eiser (...). Dat het betreuenswaardig is dat dit niet is gebeurd door de tegenpartij, die enkel is uitgegaan van een gedeeltelijke, lacunaire lezing van het deskundigenonderzoek, zonder rekening te houden met het feit dat er wel effectief wordt bevestigd dat er een aantasting is van de cognitieve functies van de eiser die hun invloed kunnen hebben op het naar voren brengen van het asielrelaas, in die mate dat er wel degelijk bepaalde tegenstrijdigheden en hiaten zouden kunnen worden vastgesteld;" (Verzoekschrift, p. 6). Verzoeker gaat in zijn middel tevens in op de vastgestelde tegenstrijdigheid betreffende de plaats waar hij zich bevond toen zijn vriend werd vermoord, waarbij hij beweert dat hem niet uitdrukkelijk werd gevraagd of hij zich al dan niet in Khatuni bevond (Verzoekschrift, p. 4). Verzoeker oppert tenslotte meer algemeen dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden helemaal niet zo ernstig zijn en te wijten zijn aan zijn geheugenproblemen (Verzoekschrift, p. 6-7).

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 maart 2009 en op 21 april 2009 (eerder ingediend AD, stuk 7, gehoorverslag CGVS I 16/03/2009; stuk 4, gehoorverslag CGVS II 21/04/2009). Verzoeker legde tijdens deze verhoren een aantal tegenstrijdige en vage verklaringen af. Na confrontatie met de tegenstrijdigheden schreef verzoeker deze toe aan geheugenproblemen (eerder ingediend AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS II 21/04/2009, p. 10), wat hij met medische attesten ondersteunde (stuk 4, Documenten, Medisch attest Fedasil 06/03/2009).

2.3. In zijn vernietigingsarrest van 3 december 2009 stelde de Raad vast dat het hem onmogelijk is te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder onafhankelijk deskundig onderzoek betreffende de psychische gesteldheid van verzoeker (zie punt 1.4.). Blijkens de gegevens van het administratief dossier werd verzoeker ingevolge dit arrest op 15 februari 2010 onderworpen aan een psychologisch evaluatieonderzoek dat werd uitgevoerd door dhr. L. QUINTYN, adviseur-expert. Het verslag van dit onderzoek werd na het vernietigingsarrest van 20 juli 2010 (zie punt 1.6.) aan het administratief dossier toegevoegd (stuk 5, Landeninformatie, Psychologisch evaluatieonderzoek). In dit verslag wordt onder andere het volgende gesteld: *"(...) Ik meen dat de diagnose van middelmatig gechronificeerd Post Traumatic Stress Disorder (PTSD), zoals bedoeld in de DSM-IV-TR (309.81) hier mag gesteld worden. (...) Deze vorm van traumatische 'stress', samen met de reactioneel depressieve elementen, kunnen inderdaad verantwoordelijk zijn voor zwakke cognitieve krachten en ik meen dat dit inderdaad het geval kan zijn voor betrokkene. (...) Ik stelde ook vast dat indien we echt aandringen op een correct antwoord hij wel een 'benaderend' en bevredigend antwoord geeft. Bovenstaande impliceert dat, bij de behandeling van het dossier, er mogelijks wel kleine hiaten, zwakke situering in de tijd, mogelijks 'mineure' tegenstrijdigheden, enz.... zouden zijn vastgesteld. Het is echter zeker niet zo dat de cognitieve zwakte van betrokkene hem niet in staat zou stellen om op een autonome en functionele (gestructureerd interview) manier zijn eigen asielrelaas te verdedigen. (...) Door het feit dat stimulatie (aandringen) van de zwakke geheugenfunctie blijkbaar kan geactiveerd worden meen ik dat er rekening moet gehouden worden met de mogelijkheid dat de cognitieve zwakte extra in de verf wordt gesteld. (...)"*

2.4. De Raad merkt op dat verzoeker sedert zijn gehoor van 21 april 2009 niet werd geherconvoceerd en dat de motieven van de bestreden beslissing van 20 september 2010 identiek zijn aan deze van de eerdere beslissing van 15 juli 2009. Aan de bestreden beslissing werd enkel een summiere en partiële weergave van de resultaten van het psychologisch evaluatieonderzoek toegevoegd. Deze passage luidt als volgt: *"Op 15 februari 2010 werd u op het Commissariaat-generaal gehoord door de heer Luc Quintyn, adviseur-expert-psycholoog met het oog op een individueel psychologisch evaluatieonderzoek waarvan een schriftelijke rapportering bij het administratief dossier werd gevoegd. Op grond van dit psychologisch evaluatieonderzoek alsook uit de analyse van het dossier en de door u voorgelegde medische verslagen is de heer Luc Quintyn tot de conclusie gekomen dat u wel degelijk in staat bent om op een autonome en functionele manier uw asielrelaas te verdedigen. Ofschoon dus begrip kan opgebracht worden voor de psychologische problemen waaraan u lijdt, kunnen deze geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden verklaren."*

2.5. De Raad stelt vast dat het verslag van het psychologisch evaluatieonderzoek van de adviseur-expert niet kan worden herleid tot de passage die in de bestreden beslissing werd opgenomen. Hieruit

blijkt minstens dat verzoeker dient te worden bijgetreden waar hij oppert dat de conclusie van de deskundige veel genuanceerder is dan de conclusie die in de bestreden beslissing wordt weergegeven.

2.6. De kernvraag is of de Raad, gelet op wat hierboven werd uiteengezet, over voldoende elementen beschikt om te kunnen komen tot een bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing. In casu vormen verzoekers verklaringen de enige gegevens op grond waarvan de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan plaatsvinden. De vraag rijst of de vastgestelde tegenstrijdigheden toelaten de geloofwaardigheid van verzoekers relaas zonder gerede twijfel te evalueren, rekening houdend met de conclusies van het psychologisch evaluatieonderzoek.

2.7. De vastgestelde tegenstrijdigheden, die het determinerend motief uitmaken van de bestreden beslissing, hebben betrekking op de plaats waar verzoeker zich bevond op het moment dat zijn vriend werd vermoord, meer in het bijzonder of hij al dan niet in zijn dorp Khatuni was, op de vraag via wie hij het nieuws van de moord op zijn vriend vernam, op welk tijdstip hij op de hoogte geraakte van het feit dat de ordediensten in Khatuni nog naar hem op zoek waren en op de vraag of zijn familieleden hem tijdens zijn verblijf in Malgobek kwamen bezoeken (eerder ingediend AD, stuk 4, gehoorverslag CGVS II, 21/04/2009, p. 10). Verzoeker betwist het ernstig karakter van deze tegenstrijdigheden.

In haar nota met opmerkingen antwoordt de verwerende partij op verzoekers kritiek dat niet uitdrukkelijk werd gevraagd of verzoeker zich in Khatuni bevond toen O. vermoord werd, het volgende: *"(...) uit het gehoorverslag d.d. 16 maart 2009 wel degelijk blijkt dat verzoeker zijn verblijfplaats Khatuni onmiddellijk verlaten heeft na de moord op O.(...). Het is niet omdat Khatuni niet uitdrukkelijk vermeld werd tijdens de vraagstelling dat er niet kan gesteld worden dat het wel degelijk Kathuni was dat hij verlaten heeft. Uit de context van de vraagstelling en gebrek aan enig alternatief kan er wel degelijk besloten worden dat onder 'het dorp' verzoekers verblijfplaats Khatuni bedoeld werd. (...)"* (Nota met opmerkingen, p. 2). De Raad stelt vast dat de verwerende partij de vragen die tijdens het gehoor werden gesteld *a posteriori* tracht te verduidelijken waardoor de tegenstrijdigheid die gestoeld is op verzoekers antwoorden op deze vragen bezwaarlijk als doorslaggevend kan worden aanzien, mede rekening houdend met de *zwakke cognitieve krachten* van verzoeker die door de adviseur-expert in zijn verslag werden vastgesteld.

Met betrekking tot de overige tegenstrijdigheden en vaagheden wordt in de bestreden beslissing gewezen op het opmerkelijke en flagrante karakter ervan. In zijn verzoekschrift oppert verzoeker dat deze tegenstrijdigheden verklaard worden door zijn geheugenstoornissen zoals aangegeven in het verslag van de adviseur-expert. In haar nota met opmerkingen beweert de verwerende partij dat de bestreden beslissing niet werd genomen op basis van kleine hiaten, zwakke situeringen in tijd en ruimte en mineure tegenstrijdigheden, maar op basis van zeer ernstige tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen die niet door geheugenproblemen kunnen verklaard worden (nota met opmerkingen, p. 4). De aangehaalde gebeurtenissen zijn volgens de verwerende partij dermate ingrijpend en fundamenteel dat verzoeker, ondanks zijn zwakke geheugenfunctie, bij machte moet zijn een correct verhaal te vertellen met betrekking tot de essentiële elementen die hem ertoe hebben aangezet zijn land te verlaten (nota met opmerkingen, p. 5). De Raad merkt op dat verzoeker verklaarde zijn land te hebben ontvlucht omdat hij gearresteerd kan worden omwille van steun aan de rebellen (eerder ingediend AD, stuk 14, Vragenlijst, p. 2). De tegenstrijdigheden en vaagheden, die aan de beslissing ten grondslag liggen, hebben echter niet rechtstreeks betrekking op de door verzoeker aangegeven reden om zijn land te verlaten, maar op een aantal omgevingsfactoren, met name op zijn verblijfplaats, op de personen via wie hij vernam dat hij nog werd gezocht en op de vraag of familieleden hem tijdens zijn verblijf in Malgobek kwamen opzoeken. Hoewel deze gegevens uiteraard gelieerd zijn aan verzoekers asielrelaas, maakt de verwerende partij met haar blote bewering dat ze fundamenteel zijn, niet aannemelijk dat deze tegenstrijdigheden en vaagheden essentiële elementen betreffen die rechtstreeks verband houden met verzoekers vlucht noch dat de vastgestelde incoherenties niet aan geheugenproblemen te wijten zouden kunnen zijn. Hieruit vloeit voort dat de commissaris-generaal op grond van de vastgestelde tegenstrijdigheden en vaagheden niet rechtsgeldig kon besluiten dat de algemene geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen op fundamentele wijze wordt ondermijnd.

2.8. Op basis van wat voorafgaat besluit de Raad tot de gebrekkigheid van het onderzoek naar de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas, waardoor het hem conform artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet ontbreekt aan essentiële elementen om te komen tot de bevestiging of de hervorming van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 september 2010 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN